GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu: rocznie zł. 40; kwartalnie zł. 12; — miesięcznie zł. 5; Nr pojedynczy gr. 10.

N^ro 31

Prenumerata na prowincji, z opłatą pocztową zł. 20 kwartalnie.—Opłata za inserciję obwieszczeń po g. 10 od wiersza mającego liter. 50.

w Warszawie dnia 1 Lutego 1831 roku we Wtorek.

Jutro z powodu uroczystego święta Gazeta Polska nie wyjdzie.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE.

— *Dowódzca gwardji ruchoméj województwa Mazowieckiego.* Składa podziękowanie W. Gorskiemu Jozefowi dziedzicowi Szwarocina radcy komitetu obywatelskiego województwa Mazowieckiego, za ofiarę do pułku Mazurów z jednego jezdzca ubranego, uzbrojonego na dobrym koniu i dwie kulbaki kompletne. Niemniéj pannie Magdalenie Jorge przełożonéj szkoły Ewangielickiéj, za ofiarowanie chorągiewek sztuk 20 dla pułku jazdy Mazurów. W Warszawie dnia 27 stycznia 1831 roku. W zastępstwie dowódzcy. Cholomski.

Wiadomości Warszawskie.

Sejm Polski.

Posiedzenie dnia 29 stycznia.

Izba poselska. Po przyjęciu projektu o *Rządzie Narodowym*, dyskutowano wniosek posła Biernackiego, ażeby czytany bywał na każdéj sessji, protokół ostatniego posiedzenia. Zgodzono się w téj mierze, aby kommissje sejmowe w projekcie wewnętrznéj organizacji izby, i ten szczegół rozwinęły. Łącznie z powyższém żądaniem czytania protokółów, czynione były wnioski o wydrukowanie protokółów posiedzeń sejmu w miesiącu czerwcu roku zeszłego odbytego. Sekretarz ówczasowego sejmu, poseł Morozewicz, przyrzekł stósowny przełożyć projekt.

Odczytane nakoniec były treści wniosków u laski złożonych, jako to: posła Jana Ledóchowskiego o polecenie władzom rządowym usunięcia z gmachów rządowych wizerunków i popiersiów carów Moskiewskich; tegoż, o przesłanie adressu podziękowania od sejmu, członkom izby deputowanych Francuzkich, mianowicie: pp. Lafajette, Lamarque, Maugnin, za przyjazne sprawie naszéj głosy na posiedzeniu dnia 16 b. m. uriane; posła Morzkowskiego o zwrócenie na własność skarbu xięztwa Łowickiego; posła Roztworowskiego, o postanowienie powszechnego i bezzwłocznego uzbrojenia narodu; posła Jasińskiego o wydrukowanie djarjusza zeszłego sejmu, posła Biernackiego o utworzenie legji Litewskiéj i Wołyńskiéj. Wnioski te izba do kommissij sejmowych odesłać poleciła.

Izba senatorska. Senator kasztelan Dembowski podał na piśmie wniosek względem oznaczenia innego kompletu senatu na czas obecnych obrad. Ten wniosek odesłano do kommissji.

Następnie deputacja izby poselskiéj złożyła prezydującemu przyjęty przez tęż izbę projekt do prawa o *Rządzie Narodowym*, po którego przeczytaniu i po wysłuchaniu zdań kilku mówców, przystąpił senat do głosowania i przyjął takowy większością 19 głosów przeciwko 9. Projekt ten zamieniony w prawo brzmi jak następuje:

«*Izba senatorska i izba poselska.* Stósownie do przedstawionego im przez kommissje sejmowe projektu, i po wysłuchaniu tychże kommissij, zważywszy: Iż w skutek uchwały sejmowéj na dniu 25 stycznia r. b. w połączonych izbach zapadłéj, stósunki polityczne z cesarzem Rossyjskim zerwane zostały; i przekonawszy się o potrzebie postanowienia rządu tymczasowego, uchwaliły i uchwalają co następuje:

Art. 1. Tytuł I i rozdział II tytułu III, ustawy konstytucyjnéj królestwa Polskiego, oraz mające z niemi związek przepisy, statutami organicznemi i innemi prawami i postanowieniami objęte, niemniéj art. 108, co się tycze xiążąt z krwi cesarsko-królewskiéj: uznają się odtąd za nieobowięzujące.

Art. 2. Wszelkie inne przepisy tejże ustawy konstytucyjnéj, oraz mające z niemi związek przepisy, statutami organicznemi i innemi prawami postanowieniami objęte; utrzymują się w swéj nienaruszonéj mocy, o ile przez uchwały niniejszego sejmu nadzwyczajnego, zmienionemi lub uchylonemi nie były, i jeszcze zmienionemi lub uchylonemi nie zostaną.

Art. 3. W czasie teraźniejszego bezkrólewia, rozdziały I, III i IV, tytułu III ustawy konstytucyjnéj, zawieszają się w swéj mocy, zachowując jednakże art. 78, 79, 80 i 82, również aż do wyboru nowego króla, zawieszają się w swéj

mocy wszelkie artykuły, gdzie osoba króla i jego familja, lub ich prerogatywy są wzmiankowane, a w miejsce tychże wstępują przepisy artykułami następującemi objęte.

Art. 4. Sprawowanie władzy królewskiéj konstytucyjnéj, powierzoném zostaje rządowi narodowemu królestwa Polskiego, o ile niniejsze prawo ją zakreśla; reszta władzy takowéj, zostaje przy obu izbach.

Art. 5. Rząd narodowy składać się będzie z prezesa i czterech członków, którzy żadnego urzędu etatowego sprwować, a gdyby byli senatorami lub członkami izby poselskiéj, przez czas swojego urzędowania, w izbach zasiadać nie mają. W niebytności prezesa, zastąpi go członek najwięcéj kresek przy wyborze mający. Działania rządu w komplecie najmniéj trzech odbywane, i większością głosów rozstrzygane będą. Jeżeli zajdzie równość głosów, członek najmniéj kresek mający wyjść powinien. Gdy wódz naczelny stósownie do art. 9 ustawy sejmowéj z dnia 23 stycznia r. b. zasiadać będzie w rządzie, wówczas w razie równości głosów, wyjść ma również ten członek, który przy wyborze najmniéj miał kresek.

Art. 6. Podawanie kandydatów, równie jak wybór prezesa i członków rządu narodowego dopełni się w połączonych izbach w następujący sposób: każdy członek poda naprzód na osobnéj liście dwie osoby, które na prezesa proponuje; z tych list, dwaj najwięcéj mający za sobą głosów, będą kandydatami, z których izby podług prawa z dnia 22 stycznia r. b. prezesa wybiorą; po wyborze prezesa, następnie każdy z członków poda na liście osobnéj 4 osoby, które na członków rządu proponuje; z tych list, ośmiu najwięcéj za sobą mający głosów, będą kandydatami, z których izby, członków rządu wybiorą.

Art. 7. Wszystkie akta publiczne, trybunałów, sądów i magistratur jakichbąć po dniu 29 listopada 1830 r. zaszłe, wydawane będą w imieniu *rządu narodowego*, co jednak nie ubliża wydanym już w innem imieniu aktom i wyrokom. Monety i stemple, nosić będą oznaki narodowe, przez rząd wskazane. Prawa i postanowienia, rząd ogłaszać jest obowiązany.

Art. 8. Rząd narodowy rozrządza dochodami państwa, stósownie do budżetu przez sejm zatwierdzić się mającego.

Art. 9. Do traktatów przyjaźni, pomocy, handlu, oraz zaciągania bąć w kraju, bąć za granicą pożyczek, stósownie do potrzeb budżetem wskazanych, rząd narodowy upoważnionym zostaje. Wszelkie inne traktaty, zawierać będzie rząd narodowy; lecz aby były obowiązującemi, sejm je ratyfikować powinien.

Art. 10. Rząd narodowy w razie nieobecności sejmu, mianuje zastępcę naczelnego wodza, a zawsze oficerów wyższego stopnia, zacząwszy od jenerała brygady, na przedstawienie naczelnego wodza. Mianować będzie: ministrów, radców i referendarzy stanu, prezesów i członków władz naczelnych od kommissij rządowych niezawisłych, prezesów, prokuratorów i sędziów wszystkich sądów, prezesów i kommissarzy wojewódzkich, ajentów dyplomatycznych, niemniéj wszelkich urzędników administracyjnych włącznie, aż do naczelników wydziałów w kommissjach rządowych; nakoniec urzędników w hierarchji duchownéj niższych w stopniu od biskupa, którzy od nominacji królewskiéj zawiśli. Również ma prawo zatwierdzać wybory rektorów uniwersytetu, zawieszać i odwoływać urzędników odwołalnych; niższych zaś urzędników mianuje rząd przez upoważnione do tego władze.

Art. 11. Sejm wybiera senatorów, z podanych sobie przez senat w podwójnéj liczbie na każde miejsce kandydatów, wybiera również biskupów i prezesa głównéj izby obrachunkowéj.

Art. 12. Prawo ułaskawienia, służyć ma rządowi narodowemu, który może darować lub zmniejszyć karę; wyłącza się kara za zbrodnię stanu, która na przedstawienie rządu narodowego, jedynie przez sejm ułaskawioną być może.

Art. 13. Uzupełniając artykuł 5 ustawy sejmowéj z dnia 21 stycznia 1831 r. o attrybucjach naczelnego wodza, najwyższe dwie klassy krzyża wojskowego nadaje rząd narodowy na przedstawienie naczelnego wodza.

Art. 14. Wykonanie praw i postanowień, powierzone będzie stósownie do przedmiotu ministrom: wyznań religijnych i oświecenia publicznego; sprawiedliwości, spraw zagranicznych; spraw wewnętrznych i policji, wojny, tudzież przychodów i skarbu. Wszelkie postanowienia rządu narodowego, aby miały moc wykonawczą, powinny być podpisane przez prezydującego w rządzie, a kontrasygnowane przez jednego z ministrów, który jest odpowiedzialnym za kontrasygnowanie postanowienia. — Ministrowie mają prawo, lub wezwani być mogą przez rząd narodowy, do zasiadania w nim z głosem doradczym.

Niniejszą uchwałę po nadaniu jéj przez izbę senatorską, i izbę poselską mocy prawa, zalecamy i rozkazujemy umieścić w dzienniku praw, oraz przesłać do senatu, kommissij rządowych i wszystkich władz krajowych, a w szczególności zalecamy kommissji rządowéj sprawiedliwości, prawo niniejsze, jako mające wszelką moc obowiązującą, ogłosić. — Dan w Warszawie 29 stycznia 1831. — Prezydujący w senacie, X. A. *Czartoryski*. Sekretarz senatu, J. U. *Niemcewicz*. — Marszałek izby poselskiéj, Wł. hr. *Ostrowski*. Sekretarz izby poselskiéj, Xaw. *Czarnocki*.»

Pod d. 15 stycznia wydała rada najwyższa narodowa, następującą do rad wojewódzkich odezwę. «Rada najwyższa narodowa. Na wniosek kommissji rządowéj spraw wewnętrznych i policji uznawszy, potrzebę urządzenia pewnéj kontrolli co do składanych ofiar dobrowolnych na ogólne potrzeby kraju, tudzież niezawodnego obrócenia onych, na cel przeznaczony, upoważnia niniejszém radę obywatelską województwa N. N.

1) Aby w każdym obwodzie, wyznaczyła obywateli powszechne zaufanie posiadających, do przyjmowania ofiar dobrowolnych z zapisaniem każdéj do xięgi sznurowéj, przez osobę ongż składającą.

2) Aby na tych obywateli włożyła obowiązek zdawania jéj perjodycznych rapportów o wpływach: tudzież najściślejszego usprawiedliwienia upoważnionych przez kommissję rządową przychodów i skarbu, za pośrednictwem rady obywatelskiéj, wydatków.

3) Nakoniec aby rada obywatelska oprócz zdawania kommissji rządowéj przychodów i skarbu podobnychże rapportów, zdawała nadto sprawę publiczności, o wszelkich z tego źródła przychodach, a jeśli zajdzie ten przypadek i o wydatkach.

Spodziewa się rada najwyższa po znanéj gorliwości

członków radę obywatelską składających, iż posługę tę dla ojczyzny z taką dokładnością jakiéj ważność przedmiotu wymaga i z najzupełniejszém poświęceniem się dopełnić nie omieszkają.

— Pismo *Warschauer Blatt*, Niemieckiemi typami drukowane, zmieniło od niejakiego czasu swego redaktora i odtąd dobrą Niemczyzną się zaleca.

— Na cel składek dla pozostałych żon i dzieci po wojskowych narodowych walczących, jest w drukarni rządowéj do przedania manifest narodu Polskiego w Niemieckim języku po gr. 10 za exemplarz.

— Wdzięczność jest najpiękniejszém uczuciem moralném. Témto najżywszem uczuciem przejęci, składamy najczulsze podziękowanie Wmu Adamowi Piotrowskiemu obywatelowi województwa Lubelskiego, za łaskawą dobroć w udzieleniu nam wsparcia na umundurowanie. Szanowny obywatelu! przyjmij to wynurzenie wdzięczności jako hołd należny cnocie i obywatelstwu za dobroć wyświadczoną dla nas i przyjacielskie uczucia ku naszéj familji. — K. J. S. członek gwardji honorowéj.

— W dniu dzisiejszym o godzinie 10 zrana, w miejscu zwykłych posiedzeń dyrekcji głównéj towarzystwa kredytowego ziemskiego, odbyło się publiczne posiedzenie władz towarzystwa kr. z. pod prezydencją zastępcy ministra przychodów i skarbu, na którém odczytane zostało zdanie sprawy z czynności dyrekcji głównéj w drugiém półroczu 1830 r.

— (*Nades.*) Zastępca ministra sprawiedliwości działając w duchu rewolucji naszéj, polecił naczelnikom sądowym utworzenie listy konduit urzędników sądowych, ażeby oczyścić świątynię sprawiedliwości z nieposiadających powszechnego obywateli zaufania. Szczęśliwy pomysł, lecz z jakiémże usposobieniem i nadzieją oczekiwać mamy listy konduit urzędników, których opinja publiczna o przewrotność i usłużność byłemu rządowi despotycznemu, pogwałcenie konstytucji i samych zasad słuszności, oddawna już potępiła, np. owych pokątnych inkwizytorów sposobiących pastwę dla sądów wojennych i szpiegowskich, owych nikczemnych służalców byłéj władzy ministerjalnéj w sprawie Birnbauma, którzy przez tak zwane konfidencjonalne stosunki z Lubowidzkim i Rożnieckim, czynnie starali się przeciąć możność wyświecenia i wytknięcia rzeczywistych zbrodniarzy, zadziwiających swemi nadużyciami (*). Czyliż jeszcze dzisiaj w odrodzeniu się wolności naszéj, te podłe narzędzia despotyzmu wysokie godności i dostojne krzesła w świątyni sprawiedliwości zasiadać mają? a dla dopełnienia hańby podawać teraźniejszemu ministrowi zdanie o podległych im a zapewnie godniejszych urzędnikach? Głos publiczny woła o ich usunięcie, jako niegodnych zaufania, a władza powstającego narodu, jako szkodliwych świętym naszym zamiarom, od piastowania tak wysokich godności, uwolnić powinna, bacząc na dobro ludzkości i na dobro sprawy naszéj. X.

— (*Nades.*) — Niezaprzeczoną jest prawdą, iż łatwié jest zdobyć kraj lub fortecę niż ją zdobytą w posiadaniu utrzymać; również łatwiéj jest wzniecać rewolucję, jak ją daléj do pomyślnego doprowadzić skutku. Dlatego w pamiętnéj odrodzenia się naszego chwili, szlachetna młodzież

(*) Sprawa Birnbauma karta 94.

nasza, *jednością silna, rozumna szałem* (*), potrafiła wszelkie przezwyciężyć tamy i zawady, podnieść ugięty jarzmem despotyzmu lud Polski, uzbroić go, wygnać tyrana z całą zgrają siepaczów i straży jego, i postawić naród w stanie uznania siebie silnym do popierania zgwałconych praw swoich, wolnym i niepodległym. Było to wszystko skutkiem piérwszego popędu, w zamiarach swych chwalebnego, w działaniu przyzwoitego, który podwakroć już zdołał przełamać narzucane mu zdradliwie zapory, i który dobiegł do zamierzonego sobie celu. Lecz gdy cel ten, to *powstanie narodu i jawne uznanie siebie wolnym i niepodległym*, osiągnięty został, popęd młodzieży winien się zwrócić na zewnętrzny przedmiot, jeszcze mu do zdobycia pozostający, na groźnego nieprzyjaciela, osiadającego ziemię dawnych braci naszych, a utrzymanie wewnętrznego stanu zostawić roztropności sejmu, z reprezentantów narodu całego, złożonego.

Tu w postępowaniu choć równie śmiałem, lecz więcéj delikatném, potrzeba więcéj rozwagi. Sejm z całym poświęceniem się, z całą mocą patrjotycznéj cnoty, z całą siłą doświadczenia i rozwagi, działania swoje prowadzi, tak, aby i niecierpliwym chęciom i istotnym okoliczności potrzebom, zadość uczynił. Jednakże w perjodyczném piśmie: *Nowa Polska* Nr 21, przez żarliwych wolności obrońców redagowanym, ważnym, stanowiącym charakterystykę dzisiejszych wyobrażeń i ducha czasu, jedném prawdziwie rewolucyjném piśmie, które niemało przyłożyło się do utrzymania i rozognienia naszéj rewolucji, sejm ten boleśnie dotkniętym został, za wysłowienie ustawy mniéj odpowiedne żarliwości redaktorów jego.

Nie wątpię, że krok ten naganny osobistego widzimisię, jeżeli szkodliwe jakie pociągnąć mógł skutki, te jedynie wykraczającego tylko dotknąć mogą; gdy przecież pismo perjodyczne *Nowa Polska*, mieści w sobie obszerniéj wyłożone czynności Towarzystwa Patrjotycznego i jest niejako głosem jego ducha, aby więc fałszywéj o nim nie sprawiła opinji, te kilka wierszy napisać przedsięwziąłem.

Towarzystwo patrjotyczne pod przewodnictwem szanownego i z uczuć swych dla ojczyzny znanego Lelewela zawiązane, ten jedyny zgromadzeń swoich ma zamiar, aby w chwili dzisiejszego powstania naszego, wyobrażenia ludzkie nowością rzeczy uderzone objaśniać, opinję i ducha narodu rozwijać, środki potrzeby do osiągnienia zamiaru przedkładać i zgłębiać, i po przekonaniu się o rzeczywistéj skuteczności ich, rządowi krajowemu lub sejmowi w drodze jedynie opinji lub petycji przedstawiać. Z takowych reprezentanci narodu ciągle ważnemi kraju zajęci sprawami, poznają ducha narodu i uznawszy przełożenie Towarzystwa za odpowiednie potrzebie, stósownie w działaniu swoim przedsiębiorą kroki. Zamiar więc Towarzystwa patrjotycznego, ile z siebie jest rzeczywiście użytecznym, tyle nie może bynajmniéj być porównanym z dążnością klubów rewolucyjnych we Francji, bo zjednéj strony okropne skutki jakobinizmu zbyt w świeżéj u każdego są pamięci, aby miał myśl i wolę ściągnienia ich na własną ojczyznę, z drugiéj, charakter i temperament Polaków od podobnych krwiożerczych wzruszeń jest daleki. Że zaś w gronie tego Towarzystwa, złożonego z wielu światłych,

(*) Są to wyrazy Mickiewicza w odzie do młodzieży.

szanownych i znakomitych obywateli, znajduje się i ta zacna młodzież, któréj myśli wykonanie rewolucji winni jesteśmy, ogień więc jéj przebijać się czasami musi, przez poważne narady. Ogień ten, skutek ożywionych najlepszych dla ojczyzny chęci, piérwszy raz doznawaną wolnością i swobodą rozdmuchniony, a brakiem lat i doświadczenia niewstrzymany, przeszedł granice przyzwoitości w piśmie *Nowa Polska* Nr 24; lecz jak głosu tego i postępku bynajmniéj Towarzystwo patrjotyczne nie dzieli i nie pochwala, tak odpowirdzialnosć na redaktora pisma jedynie spadająca, stanie się nauką dla tych, co popędu i wybuchu swego nie chcą trzymać na wodzy i przyzwoitą miarkować rozwagą.

Oby każdy biorący pióro do krytyki czynów publicznych lub prywatnych, uważał czy jest słuszną i sprawiedliwą, i chciał się stawić w postaci doktora przepisującego lekarstwa. Długo on się namyślać winien nad *Dosim* czyli ilością jaką ma zapisać, aby w niewłaściwéj zadane, więcéj szkodliwym jak pomocnym się nie stało. Podwojna bowiem na nim cięży odpowiedalność, raz w sumieniu, za śmierć któréj stał się przyczyną, drugi raz w sądzie publicznym, za przywłaszczenie sobie nauki, któréj lub doskonale nie posiada lub ją zarozumiale wypełnia. J. M.

FRANCJA. — Doktor Napoleona, pan Antommarchi, pisał list do redaktatora dziennika *Tribune*, protestując przeciwko zarzutom czynionym wychowaniu młodego xięcia Zakupskiego syna Napoleona. Oświadcza on, że xiążę Zakupski odebrał najstaranniejsze do ducha czasu zastósowane wychowanie, którém zajmował się szczególniéj arcyxiążę Karól. Wybór nauczycieli był jak najlepszy i ani jeden jezuita nie miał przystępu do osoby młodego xięcia. — Ministerjum nasze zapewniło legację Belgicką, iż wszelkie usiłowanie Holandji dla posadzenia xięcia Oranji na tronie Belgickim, uważać będzie za interwencję obcego mocarstwa i takowéj nie dopuści. Xiążę Oranji wydał do Belgów odezwę z zapewnieniem wszelkich swobód i wolności religijnéj, oraz odzyskania Mastrychtu, Antwerpji i wolnéj żeglugi na Skaldzie, jeżeli go królem obiorą. — Donoszą z Tulonu pod d. 12 b. m. o wydanym przez ministerstwo roskazie, uformowania następujących obozów. Przy moście na rzece Var od granicy Sabaudzkiéj, 25,000 ludzi; na granicy Szwajcarskiéj 50,000; nad Renem 150,000; u Pyreneów 50,000 ludzi. Jenerał Clausel otrzyma dowództwo nad Renem, a jenerał Lamarque u Pyreneów. — Nieporozumienia między dworem naszym a Madryckim zdają się powiększać. Stronnictwo Apostoliczne bierze zupełną w Hiszpanji przewagę, nie tai się już nawet z żądzą walczenia przeciwko Francji, w którym to celu nowym rekrutem powiększa wojsko Hiszpańskie. Jenerał Espana, został mianowany ministrem wojny. — W Bordeaux zapowiedziano przechód licznego wojska ku Pyreneom.— Margrabina Loulé (siostra D. Miguela) wsiadła d. 8 b. m. w Tulonie na pokład fregaty Francuzkiéj, udając się do Brazylji. — Do wyprawy przeciwko Portugalji, jest już na wyspie Terceirze 8000 golowego wojska. Tymczasem zdaje się potwierdzać wiadomość o otruciu D. Miguela; Messager zapewnia, że na pociechę tylu krzywdami trapionej przez niego ludzkości, już nie żyje. — Odebrane tu listy z Londynu zapewniają, że lord Palmerston sprzyja nadzwyczajnie sprawie Polskiéj, i zostaje z hr. Ostrowskim w ścisłych związkach. W tych dniach otrzymał on depesze od dyktatora Chłopickiego. — W salonach tutejszych utrzymują za rzecz pewną, że Anglja i Francja zawrą przymierze, aby nie dopuścić wkroczenia Rossjan do Polski.

NIDERLANDY. — *Z Bruxelli d.* 15 *stycznia.* — Hrabia de Celles wyjechał dzisiejszéj nocy, z szczególnemi zleceniami do Paryża. — Na wczorajszém posiedzeniu kongresu narodowego, udzielił pan le Hon, członek kommissji do spraw dyplomatycznych, protokół konferencji Londyńskich z dnia 9 stycznia. Wyrażono w nim, że pełnomocnicy pięciu dworów, zebrawszy się w celu rospoznania reklamacji rządu Belgickiego przeciwko zamknięciu wolnéj żeglugi na Skaldzie i reklamacji króla Niderlandzkiego przeciwko nieprzyjacielskim poruszeniom wojska Belgickiego; zgodzili sie jednomyślnie: iż obowiązkiem jest pięciu mocarstw dopilnować bezwarunkowego zadość uczynienia raz postanowionych warunków. W skutku tego zostaje wezwany król Niderlandzki do przywrócenia wolnéj żeglugi na Skaldzie, bez innych opłat nad te jakie w roku 1814 istniały; rząd zaś Belgicki do cofnięcia wojska swojego w stanowiska, jakie na dniu 21 listopada r. z. zajmowały; co wszystko do dnia 20 stycznia b. r. ma być z obu stron dopełnione. Gdyby która z tych stron przeciwnych, nie chciała uczynić zadosyć temu wezwaniu, mocarstwa uważać to będą za wyraźne przeciwko nim samym nieprzyjacielskie wypowiedzenie. Oświadczyli w konluzji pełnomocnicy, że zupełne ustanie kroków nieprzyjacielskich zostaje podbezpośrednią gwarancją pięciu mocarstw, których najmniejszego nawet ponowienia nie ścierpią; postanowiły albowiem niezmiennie, przywieść do skutku wszelkie decyzje swoje w téj mierze, ażeby zapewnić Europie dobrodziejstwo powszechnego pokoju, którego tyle potrzebuje.

— Do dzisiejszéj Gazety dolącza się drugi Nr. Fenixa; dwa zalegające, w ciągu miesiąca wraz z bieżącemi, uzupełnione zostaną.

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIEJ Nr. 472.